

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-10108/2012-ERU

V Jihlavě dne 21. února 2013

Číslo jednací: 10108-3/2012-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení vedeném pod sp. zn. 10108/2012-ERU podle ust. § 87 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů s obviněným, kterým je [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 90 odst. 1 písm. p) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl

takto:

I. Obviněný, [REDAKCE]

[REDAKCE], se tím, že v rozporu s ust. § 71 odst. 6 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, neumožnil dne 23. března 2012 provozovateli distribuční plynárenské soustavy, společnosti JMP Net, s.r.o., IČ: 27689841, se sídlem Plynárenská 499, 657 02 Brno, přístup k měřicímu zařízení ME-160-PR-BK G4 s výrobním číslem 6407529 umístěnému v odběrném místě [REDAKCE], za účelem jeho demontáže, dopustil spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. p) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

II. Dle ust. § 90 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se obviněnému, [REDAKCE], za spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. p) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon),

ve znění pozdějších předpisů, ukládá **pokuta ve výši 2 000 Kč** (slovy: dva tisíce korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 18712.

Odůvodnění:

I. Úvod

Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) se jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), zabýval podezřením z možného spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona, kterého se měl [REDAKCE] (dále jen „obviněný“), dopustit tím, že v rozporu s ust. § 71 odst. 6 energetického zákona neumožnil dne 23. března 2012 provozovateli distribuční plynárenské soustavy, společnosti JMP Net, s.r.o., IČ: 27689841, se sídlem Plynárenská 499, 657 02 Brno, (dále také „provozovatel distribuční soustavy“), přístup k měřicímu zařízení ME-160-PR-BK G4 s výrobním číslem 6407529 a rokem výroby 2008 umístěnému v odběrném místě [REDAKCE] (dále jen „odběrné místo“), za účelem jeho demontáže.

K posuzování předmětného podezření ze spáchání přestupku přistoupil Úřad na základě zjištění vyplývajících ze spisu sp. zn. [REDAKCE], který byl Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Zlínského kraje, Územním odborem Zlín, obvodním oddělením policie Zlín, se sídlem Třída T. Bati 44, 760 01 Zlín (dále jen „Policie České republiky“), Úřadu odevzdán podle ust. § 58 odst. 3 písm. a) zákona o přestupcích dne 22. srpna 2012.

II. Zjištění policejního orgánu

Dne 18. dubna 2012 bylo na Policii České republiky podáno trestní oznámení advokátem [REDAKCE], zplnomocněným zástupcem poškozené společnosti JMP Net, s.r.o. K trestnímu oznámení bylo přistoupeno na základě skutečnosti, že oznamovatel, jako provozovatel distribuční soustavy plynu a vlastník plynoměru v. č. 6407529, kterým bylo na odběrném místě prováděno měření množství odebraného plynu, se bez úspěchu opakovaně snažil provést v odběrném místě demontáž měřidla, která je nezbytnou podmínkou pro faktické ukončení odběru plynu, k čemuž do dne podání trestního oznámení nedošlo. Dle provozovatele distribuční soustavy zde bylo podezření, že obviněný nebo jiná osoba v odběrném místě plyn stále odebírala, přičemž opakovaně nebyl umožněn přístup pracovníkům provozovatele distribuční soustavy k hlavnímu uzávěru plynu a k plynoměru, který se nacházel uvnitř bytu. V tomto jednání podle provozovatele distribuční

soustavy bylo možno spatřovat naplnění skutkové podstaty krádeže dle ust. § 205 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, případně obecného ohrožení z nedbalosti podle ust. § 273 téhož zákona. K trestnímu oznámení byla přiložena kopie dvou protokolů o montáži, demontáži měřidla, kopie oznámení o neoprávněném odběru plynu a neoprávněné distribuci plynu ze dne 5. března 2012, kopie výzvy k součinnosti na majitele ze dne 25. ledna 2012 a kopie plné moci.

Z protokolů o montáži, demontáži měřidla vyplynulo, že se provozovatel distribuční soustavy neúspěšně pokoušel o demontáž měřidla opakovaně dne 19. dubna 2011, 16. května 2011, 13. července 2011, 22. srpna 2011 a rovněž dne 23. března 2012 s poznámkou, že od 5. března 2012 je novým majitelem bytu [REDAKCE], tedy obviněný. Dne 25. ledna 2012 zaslal provozovatel distribuční soustavy majiteli nemovitosti, kde se nachází odběrné místo, výzvu, ve které ho požádal o sdělení informace, zda je [REDAKCE], na kterého bylo odběrné místo evidováno, stále nájemcem, případně sdělení jména a data narození nájemce nového. V oznámení o neoprávněném odběru plynu ze dne 5. března 2012 bylo obviněnému sděleno, že v odběrném místě, jehož je uživatelem, dochází k neoprávněnému odběru plynu a obviněný byl vyzván k zpřístupnění plynoměru za účelem jeho demontáže, ke které mělo dojít dne 23. března 2012.

Dne 9. května 2012 policie sepsala úřední záznam o místním šetření, které bylo provedeno dne 7. května 2012 na adrese [REDAKCE]. Obviněný nebyl ve svém bytě zastížen. K dané věci podala vysvětlení [REDAKCE], která uvedla, že v daném bytě obviněný skutečně bydlí, ale nepravidelně. Spolu s ním tam bydlí i jeho přítelkyně. Byt podle jejího vyjádření obviněný dostal po svém otci [REDAKCE]. Dále bylo telefonicky hovořeno s domovnicí, [REDAKCE], která tyto údaje rovněž potvrdila. Domovnice dne 9. května 2012 poskytla Policii České republiky telefonický kontakt na obviněného, který slíbil, že se dostaví na obvodní oddělení Policie České republiky k podání vysvětlení. Ještě téhož dne došlo k demontáži plynoměru. Porušení plomby na plynoměru nebylo zjištěno a zároveň nebyl prokázán jiný zásah do odběrného plynového zařízení a ani nedocházelo k úniku plynu. Dále bylo zjištěno, že byt patří obviněnému a plynoměr je evidovaný na jeho otce [REDAKCE]. Na místě byla pořízena fotodokumentace plynoměru.

Dne 9. května 2012 sepsala Policie České republiky také úřední záznam o podání vysvětlení obviněného. Ten uvedl, že je majitelem bytu, kde se odběrné místo nachází, a na této adrese bydlí se svou přítelkyní. Spotřebu plynu podle svých slov platil asi do ledna 2011, kdy následně přestal platit z důvodu pracovní neschopnosti a s tím související finanční tísně. Byl si vědom toho, že ho provozovatel distribuční soustavy opakovaně vyzýval k placení, na což však nereagoval, neboť byl v tuto dobu léčen u psychiatra. Byl si také vědom toho, že z neplacení a nereagování na výzvy budou vyvozeny důsledky. Obviněný konstatoval, že v době podání vysvětlení má již všechny osobní problémy vyřešené a je ochoten se s provozovatelem distribuční soustavy dohodnout a celou dlužnou částku zaplatit.

Dopisem ze dne 11. května 2012 pak provozovatel distribuční soustavy vyčíslil škodu způsobenou neoprávněným odběrem plynu na 1 333,26 Kč, k čemuž jako důkaz přiložil fakturu za neoprávněný odběr plynu č. 111007224582 adresovanou na [REDAKCE].

Na základě těchto informací dospěl policejní orgán k závěru, že je tu podezření ze spáchání přestupku podle energetického zákona, a dne 22. srpna 2012 byla věc odevzdána Energetickému regulačnímu úřadu.

III. Průběh příkazního řízení

Správní orgán v souladu s ust. § 87 zákona o přestupcích, není-li pochybnosti o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil a nebyla-li věc vyřízena v blokovém řízení, může bez dalšího řízení vydat příkaz o uložení napomenutí nebo pokuty.

Úřad přistoupil k vydání příkazu o uložení pokuty, neboť na základě podkladů obsažených v policejním spisu není pochyb o tom, že se obviněný z přestupku přestupku dopustil.

Obviněný sám potvrdil v úředním záznamu o podání vysvětlení ze dne 9. května 2012, že to byl on, kdo za spotřebu plynu zhruba od ledna 2011 neplatil a na opakované výzvy provozovatele distribuční soustavy nijak nereagoval. Také z oznámení provozovatele distribuční soustavy o neoprávněném odběru plynu ze dne 5. března 2012 a z protokolu o montáži, demontáži měřidla vyplývá, že obviněný byl vyzván ke zpřístupnění odběrného místa za účelem demontáže měřicího zařízení, což však neučinil.

Správní orgán tak měl bezpochyby dostatek důkazů o tom, že to byl právě obviněný, kdo se dopustil porušení zákona. V rámci příkazního řízení správní orgán taktéž zkoumal, zda nejsou naplněny důvody, pro které nelze příkaz vydat. Z předloženého spisového materiálu nicméně nevyplývalo, že by obviněný byl zbaven způsobilosti k právním úkonům či by jeho způsobilost k právním úkonům byla omezena ve smyslu ust. § 87 odst. 2 zákona o přestupcích.

IV. Popis skutkového stavu věci

Obviněný je vlastníkem bytu [REDAKCE], kde se nachází odběrné místo. Plynoměr ME-160-PR-BK G4 s výrobním číslem 6407529 a rokem výroby 2008, který se nacházel uvnitř bytu, byl evidovaný na jeho otce [REDAKCE]. Z faktury č. 111007224582 za neoprávněný odběr plynu vyplývalo, že v období nejméně od 19. května 2011 do 9. května 2012 docházelo v tomto odběrném místě k neoprávněnému odběru plynu, jehož dodávka nebyla ani po opakovaných výzvách uhrazena.

Výše uvedený byt byl původně ve vlastnictví [REDAKCE], jeho nynějším majitelem je obviněný. Provozovatel distribuční soustavy plynu a zároveň vlastník plynoměru

v. č. 6407529, kterým bylo na odběrném místě prováděno měření množství odebraného plynu, se bez úspěchu opakovaně snažil provést v odběrném místě demontáž měřidla, která je nezbytnou podmínkou pro faktické ukončení odběru plynu. Dne 5. března 2012 zaslal provozovatel distribuční soustavy obviněnému oznámení o neoprávněném odběru plynu, ve kterém ho informoval o tom, že v odběrném místě, jehož je uživatelem, dochází k neoprávněnému odběru plynu a obviněný byl vyzván k zpřístupnění plynoměru za účelem jeho demontáže, ke které mělo dojít dne 23. března 2012. Pokud by obviněnému tento termín nevyhovoval, měl možnost telefonicky kontaktovat provozovatele distribuční soustavy a dohodnout termín náhradní. To se však nestalo a pracovníci provozovatele distribuční soustavy se dne 23. března 2012 neúspěšně pokoušeli o demontáž měřidla, kdy jim nebyl umožněn přístup k měřicímu zařízení.

Dne 9. května 2012 po telefonickém rozhovoru s Policií České republiky umožnil obviněný přístup do svého bytu, kde došlo k demontáži plynoměru, přičemž porušení plomby na plynoměru nebylo zjištěno a zároveň nebyl prokázán jiný zásah do odběrného plynového zařízení a ani nedocházelo k úniku plynu. Téhož dne podal obviněný Policii České republiky vysvětlení, při kterém uvedl, že za odběr plynu přestal platit z důvodu pracovní neschopnosti a s tím související finanční tísně. Byl si vědom toho, že ho provozovatel distribuční soustavy opakovaně vyzýval k placení, na což však nereagoval, neboť byl v tuto dobu léčen u psychiatra.

Provozovatel distribuční soustavy vyčíslil škodu způsobenou neoprávněným odběrem plynu na 1 333,26 Kč, k čemuž jako důkaz přiložil fakturu za neoprávněný odběr plynu č. 111007224582 adresovanou na [REDAKCE].

V. Právní hodnocení

Ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se přestupkem rozumí zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno buď v zákoně o přestupcích, nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.

Zavinění v právu je subjektivní vztah (vůle, vědomí nebo nedbalost) osoby k předpokládaným nebo možným následkům nebo zakázanosti jejího jednání, jímž je někomu způsobena újma nebo které je protiprávní. Zavinění je jednou z podmínek prokázání spáchání přestupku ve smyslu zákona o přestupcích. V českém trestním a přestupkovém právu se (téměř shodně) rozlišuje zavinění úmyslné (úmysl přímý nebo nepřímý či eventuální) a zavinění nedbalostní, přičemž nedbalost může být vědomá či nevědomá.

K naplnění úmyslu přímého je potřeba, aby pachatel chtěl způsobem uvedeným v zákoně porušit nebo ohrozit zákonem chráněný zájem. Nezáleží přitom na tom, do jaké míry si byl jist nebo doufal, že se mu to podaří. Co se týče úmyslu nepřímého, jedná se o situace, kdy pachatel věděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zákonem chráněného zájmu, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. V daném případě lze

potvrdit, že obviněný věděl, že může porušit zákonem chráněný zájem a tento zájem porušit chtěl. Vzhledem k tomu, že jedním ze znaků přestupku jako takového je pouhé zaviněné jednání obviněného, nemá správní orgán za potřebné dále rozebírat úvahy o tom, zda jednání obviněného naplňuje znaky přímého či nepřímého úmyslu, postačí, že je prvek zavinění přítomen.

Z ust. § 3 zákona o přestupcích vyplývá, že k odpovědnosti pachatele za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Z energetického zákona přitom nevyplývá, že by se nutně muselo jednat o úmyslný přestupek v případě přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona.

Dalším znakem přestupku jako takového je, že jednáním pachatele musí dojít k porušení nebo ohrožení zájmu společnosti a jednání pachatele je za přestupek výslovně označeno v zákoně o přestupcích nebo jiném zákoně.

Přestupku ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona se dopustí fyzická osoba tím, že neumožní provozovateli přenosové nebo distribuční soustavy přístup k měřicímu zařízení nebo neměřeným částem odběrného elektrického zařízení podle ust. § 49 odst. 6 téhož zákona nebo provozovateli přepravní nebo distribuční soustavy přístup k měřicímu zařízení podle ust. § 71 odst. 6 téhož zákona.

V rámci příkazního řízení se správní orgán zabýval přestupkem ve smyslu výše uvedeného ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona v návaznosti na porušení povinnosti stanovené v ust. § 71 odst. 6 téhož zákona. Z ust. § 71 odst. 6 energetického zákona přitom vyplývá, že výrobci plynu, zákazníci a provozovatelé zásobníků plynu jsou povinni umožnit provozovateli přepravní soustavy a provozovateli distribuční soustavy kdykoliv přístup k měřicímu zařízení za účelem provedení kontroly, odečtu, údržby, výměny či odebrání měřicího zařízení.

Ačkoliv byl u provozovatele distribuční soustavy evidován v předmětném odběrném místě jako zákazník [REDAKCE], z definice pojmu zákazník podle ust. § 2 odst. 2 písm. b) bod 26, kterým se rozumí fyzická či právnická osoba odebírající plyn odběrným plynovým zařízením, které je připojeno k přepravní nebo distribuční soustavě nebo k těžebnímu plynovodu, která odebraný plyn pouze spotřebovává nebo přeúčtovává, vyplývá, že za zákazníka se považuje i obviněný, který v bytě [REDAKCE] bydlel a plyn nepochybně odebíral pro vlastní spotřebu.

Dle ust. § 71 odst. 6 energetického zákona výrobci plynu, zákazníci a provozovatelé zásobníků plynu jsou povinni umožnit provozovateli přepravní soustavy a provozovateli distribuční soustavy kdykoliv přístup k měřicímu zařízení za účelem provedení kontroly, odečtu, údržby, výměny či odebrání měřicího zařízení. V daném případě se jednalo o demontáž měřicího zařízení.

Dle ust. § 59 odst. 1 písm. j) bodu 6 energetického zákona má provozovatel distribuční soustavy právo omezit nebo přerušit v nezbytném rozsahu distribuci plynu při neoprávněném

odběru nebo neoprávněné distribuci plynu nebo při neoprávněné přepravě plynu. V ust. § 74 odst. 1 písm. b) energetického zákona je stanoveno, že neoprávněným odběrem plynu se rozumí odběr při opakovaném neplnění smluvních platebních povinností nebo platebních povinností, vyplývajících z náhrady škody způsobené neoprávněným odběrem plynu, které nejsou splněny ani po předchozím upozornění. Lze konstatovat, že v tomto případě docházelo k neoprávněnému odběru plynu, neboť opakovaně nebyly plněny smluvní platební povinnosti v odběrném místě, což obviněný ve svém vyjádření potvrdil. K demontáži proto bylo přistoupeno ze zákonného důvodu a obviněný měl demontáž umožnit.

Dle ustanovení § 7 odst. 2 vyhlášky č. 108/2011 Sb., o měření plynu a o způsobu stanovení náhrady škody při neoprávněném odběru, neoprávněné dodávce, neoprávněném uskladňování, neoprávněné přepravě nebo neoprávněné distribuci plynu, lze demontáž nebo výměnu měřicího zařízení provést zejména při ukončení odběru nebo dodávky plynu, přerušeni odběru nebo dodávky plynu z důvodu neoprávněného odběru nebo dodávky, neoprávněné přepravy, neoprávněné distribuce, zjištění závady nebo poruchy na měřicím zařízení, pravidelném ověřování měřicího zařízení nebo při ověření správnosti měření na žádost dotčeného účastníka trhu s plynem. Podle odst. 3 téhož ustanovení musí být o demontáži nebo výměně měřicího zařízení nebo jeho části dotčený účastník trhu s plynem informován.

V tomto případě provozovatel distribuční soustavy opakovaně vyzýval na neplnění smluvních povinností a neplacení za odběr plynu v odběrném místě. Na tyto výzvy nebylo nikterak reagováno a provozovatel distribuční soustavy následně přistoupl k pokusu o demontáž měřicího zařízení, konkrétně ve dnech 19. dubna 2011, 16. května 2011, 13. července 2011 a 22. srpna 2011, avšak neúspěšně, protože jeho pracovníkům nebyl umožněn přístup k měřicímu zařízení, které se nacházelo uvnitř bytu [REDAKCE]. Poté, co se stal novým majitelem bytu obviněný, zaslal mu provozovatel distribuční soustavy oznámení o neoprávněném odběru plynu ze dne 5. března 2012 a obviněný byl vyzván k zpřístupnění plynoměru za účelem jeho demontáže, ke které mělo dojít dne 23. března 2012. Ani tohoto dne nedošlo k demontáži měřidla, protože obviněný na výzvu nijak nereagoval a přístup k měřicímu zařízení neumožnil. K demontáži měřicího zařízení došlo až dne 9. května 2012 po telefonickém rozhovoru s Policií České republiky. Obviněný ve svém vyjádření přímo uvedl, že si byl vědom neplacení za spotřebu plynu a opakovaných výzev ze strany provozovatele distribuční soustavy, na které ale nereagoval.

Tím, že obviněný neumožnil přístup k měřicímu zařízení osazenému v odběrném místě pracovníkům provozovatele distribuční soustavy za účelem jeho demontáže, porušil povinnost stanovenou v ust. § 71 odst. 6 energetického zákona.

Dalším znakem přestupku jako takového je, že nejde o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin. Vzhledem k tomu, že dané jednání nenaplňuje znaky žádného trestného činu, a s ohledem na výše uvedenou úpravu energetického zákona, lze vyloučit znak přestupku spočívající v tom, že přestupkem není jednání, které zvláštní právní zákon upravuje jako správní delikt.

Podle ust. § 2 odst. 2 zákona o přestupcích přestupkem není jednání, jímž někdo odvrací přiměřeným způsobem přímo hrozící nebo trvajícím útok na zájem chráněný zákonem nebo nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem, jestliže tímto jednáním nebyl způsoben zřejmě stejně závažný následek než ten, který hrozil, a toto nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit jinak.

Z podkladů příkazního řízení jednoznačně vyplývá, že obviněný přestupek nespáchal za účelem odvracení přímo hrozícího nebo trvajícím útoku na zájem chráněný zákonem nebo nebezpečí přímo hrozícího zájmu chráněnému zákonem, tudíž nebyly naplněny okolnosti vylučující protiprávnost jednání.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného přestupku, neboť podle ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích je přestupkem zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti.

V daném případě, kdy účastník řízení porušil v ust. § 71 odst. 6 energetického zákona uvedenou povinnost byla zcela jistě materiální stránka trestnosti uvedeného přestupku naplněna, neboť byl narušen zájem společnosti na bezporuchovém fungování měřicích zařízení a následném vyúčtování plynu podle naměřených hodnot. Správní orgán má tedy rovněž za prokázané naplnění materiální stránky správního deliktu.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že obviněný v rozporu s ust. § 71 odst. 6 energetického zákona neumožnil dne 23. března 2012 provozovateli distribuční plynárenské soustavy přístup k měřicímu zařízení ME-160-PR-BK G4 s výrobním číslem 6407529 umístěnému v odběrném místě za účelem jeho demontáže, čímž se dopustil přestupku ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení pokuty.

VI. Uložení pokuty

Zákon o přestupcích v ust. § 11 stanovuje, že za přestupek lze uložit sankci v podobě napomenutí, pokuty, zákazu činnosti nebo propadnutí věci. Sankci lze přitom uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou. Od uložení sankce lze v rozhodnutí o přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku. Za přestupek ve smyslu zákona o přestupcích lze uložit pokutu do 1000 Kč, nestanoví-li zvláštní část tohoto zákona nebo jiný zákon pokutu vyšší.

Úprava zákona o přestupcích se přitom použije pouze tehdy, neupravuje-li zvláštní zákon něco jiného. V daném případě, kdy se jedná o přestupek upravený energetickým zákonem, má energetický zákon jakožto zvláštní právní úprava přednost před zákonem o přestupcích.

Podle ust. § 90 odst. 3 energetického zákona se za přestupek uvedený v odstavci 1 písm. a) až w) nebo x) nebo odstavci 2 uloží pokuta až do výše 100 000 Kč. Protože je věc projednávána v příkazním řízení, je nutné aplikovat ust. § 13 odst. 2 zákona o přestupcích, podle kterého lze v příkazním řízení uložit pokutu do výše 4000 Kč.

V souladu s ust. § 12 zákona o přestupcích přihlédne správní orgán při určení druhu sankce a její výměry k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postížen v disciplinárním řízení.

Úřad přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným v příkazním řízení.

Co se týče závažnosti přestupku, správní orgán uvádí, že obviněný předmětným jednáním porušil povinnost zpřístupnit provozovateli distribuční soustavy měřicí zařízení za účelem jeho demontáže, když docházelo ze strany obviněného k neoprávněnému odběru plynu. Demontáž měřicího zařízení je nutnou podmínkou k tomu, aby mohl být neoprávněný odběr plynu fakticky ukončen. Porušení tohoto ustanovení znamená porušení zájmu na správném a bezporuchovém provozu měřicích zařízení a zabraňuje provozovatelům distribučních a přepravních soustav vykonávat jejich povinnost provádění kontrol, odečtů, údržby, případně výměny či odebrání měřicích zařízení, kdy tato činnost jim musí být umožněna. Z tohoto důvodu považuje správní orgán přestupek za závažný.

Jednání pachatele, který si byl vědom toho, že musí zpřístupnit měřicí zařízení provozovateli distribuční soustavy, který ho k této povinnosti s dostatečným předstihem vyzval, vnímá správní orgán jako závažné. Co se týče způsobu spáchání přestupku, je třeba přihlédnout ke skutečnosti, že obviněný spáchal přestupek opomenutím, kdy jednáním se rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel podle okolností a svých osobních poměrů povinen. V tomto případě byl o povinnosti zpřístupnit měřicí zařízení v přesně vymezeném termínu prokazatelně informován i s poučením, že lze dohodnout jiný vyhovující termín, na což obviněný vůbec nereagoval. Tuto skutečnost považuje správní orgán za přitěžující okolnost.

Při posuzování následků přestupku správní orgán zkoumal, v jaké výši byla způsobena škoda. V souvislosti s tímto je správnímu orgánu známo, že provozovateli distribuční soustavy vznikla škoda ve výši 1 333,26 Kč, nicméně tato škoda byla vyčíslena [REDAKCE] a nikoliv obviněnému. Správní orgán považuje za polehčující okolnost to, že obviněný žádným způsobem nezasáhl do měřicího zařízení, neboť porušení plomby na plynoměru nebylo zjištěno a zároveň nebyl prokázán jiný zásah do odběrného plynového zařízení a ani nedocházelo k úniku plynu.

U posuzování okolností, za nichž byl přestupek spáchán, kdy se jedná o subjektivní a objektivní okolnosti, které závažnost přestupku snižují (např. pachatel spáchal přestupek v duševním rozrušení, pod vlivem tíživých osobních poměrů atd.) nebo zvyšují (např. pachatel přestupek páchal po delší dobu, dopustil se více přestupků atd.), dospěl

správní orgán k závěru, že tu jsou dány okolnosti, které mají vliv na snížení odpovědnosti pachatele za daný přestupek. Obviněný spáchal přestupek za tíživé finanční situace způsobené pracovní neschopností a rovněž byl léčen v této době u psychiatra. Lze si představit, že pokud by se obviněný v takové situaci nenacházel, k porušení povinnosti by nedošlo. Proto k tomuto přihlédl správní orgán jako k okolnosti polehčující.

Co se týče skutečnosti, zda byl přestupek páchan po delší dobu, správní orgán konstatuje, že oznámení o neoprávněném odběru plynu bylo obviněnému zasláno dne 5. března 2012 a obviněný byl vyzván k umožnění přístupu provozovatele distribuční soustavy k měřicímu zařízení s termínem 23. března 2012. K samotné demontáži, a tedy i umožnění přístupu k měřicímu zařízení, došlo dne 9. května 2012 za součinnosti Policie České republiky. Přestupek byl tak páchan po dobu 47 dnů, k čemuž správní orgán nepřihlédl ani jako k polehčující ani jako k přitěžující okolnosti.

U míry zavinění správní orgán shledal, že se s největší pravděpodobností jedná o úmysl přímý. Míru zavinění může ovlivnit například rozrušení pachatele, jeho příprava na spáchání přestupku či jeho promyšlenost. V průběhu příkazního řízení vyšlo najevo, že obviněný za spotřebu plynu neplatil a byl si vědom následků s tím spojených, které jsou upraveny např. v § 59 odst. 1 písm. j) energetického zákona. Správní orgán se s ohledem na spisový materiál domnívá, že obviněný jednal promyšleně, když neumožnil provozovateli distribuční soustavy přístup k měřicímu zařízení a nadále pokračoval v neoprávněném odběru plynu, i když byl na tuto skutečnost upozorněn. Správní orgán zhodnotil tuto okolnost jako přitěžující.

Pohnutkou (motivem) pachatele, jimiž se rozumí vnitřní podněty, které pachatele vedly k rozhodnutí spáchat přestupek, bylo nadále pokračovat v neoprávněném odběru plynu. Vzhledem k tomu, že pohnutkou obviněného bylo pokračovat v protiprávním jednání, přihlédl k tomu Úřad jako k přitěžující okolnosti.

Co se týče osoby pachatele, správní orgán posuzoval postoj pachatele ke spáchanému přestupku. Na druh a výměru sankce má kupříkladu vliv, zda jde o osobu dosud za přestupek nepostiženou nebo známou příslušnému správnímu orgánu pro časté opakování uvedených protiprávních jednání (recidiva). Úřad nemá povědomí o tom, že by s uvedeným obviněným bylo kdy vedeno příkazní či přestupkové řízení z důvodu porušení povinností vyplývajících z právních předpisů upravujících oblast energetických odvětví. Lze tak říci, že obviněný se přestupku dopustil poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Tuto skutečnost je nutné zohlednit i v případě rozhodování o přestupku.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů obviněného. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným pachatelem, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s obviněným. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Vzhledem k tomu, že v příkazním řízení je stanovena maximální hranice pro stanovení pokuty a i ohledem na skutečnost, že obviněný je vlastníkem bytové jednotky, pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, nemůže být v žádném případě považována za finanční ohrožení existence obviněného a nemůže mít tedy likvidační charakter.

Ukládaná pokuta musí být zároveň pro pachatele citelná, neboť v opačném případě by její efekt byl minimální. Správní orgán nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se negativně odrazí ve finanční situaci obviněného. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce. Pokud by pokuta neměla negativní vliv na trestaného, neplnila by svou funkci represivní a individuálně preventivní. Zaplacení pokuty se tedy obviněného jistým způsobem dotkne, vznikne mu určitá újma na majetku. Obviněný pokutou uloženou ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, však nebude ohrožen na své existenci, jeho chod nebude zásadním způsobem omezen, na druhé straně nicméně pocítí dopad uloženého správního trestu i v rovině materiální.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Správní orgán taktéž rozhodl v souladu se zásadou uvedenou v ust. § 2 odst. 4 správního řádu, kdy má povinnost dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

V příkazním řízení je obviněnému výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 2 000 Kč, a to za přestupek podle ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 87 odst. 4 zákona o přestupcích podat odpor ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje s tím, že po projednání věci bude v případě uznání viny obviněného uložena kromě sankce i povinnost uhradit náklady řízení stanovené vyhláškou č. 231/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb., a to ve výši 1 000 Kč. Příkaz, proti němuž nebude podán odpor v uvedené zákonné lhůtě, se stává

pravomocným v souladu s ust. § 87 odst. 5 zákona o přestupcích. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Jakub Obůrka, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly